

lotili. Toda radi prestopka po §-u 411. k. z. se more le isti obsoditi, ki je drugemu prizadel sam natančno določeno lahko telesno poškodbo ali pa pri istej sodeloval, oziroma se je vdeležil na način, oznamenjen v §-u 5., oziroma §-u 239. k. z. in nikakor ni dopustno, v §-u 157., odst. II. k. z. postavljeno načelo razširiti tudi na določbo §-a 411. k. z. Da bi bila pa dejanja, ki se posameznim obtožencem štejejo v krivdo, v kakoršnikoli zvezi s poškodbami na nosu, trepalnicah in glavi, ki so opisane v izvedeniškem izvidu, pa ni niti v sodbinem izreku niti v razlogih dovolj dognano, radi česar je neobhodno potrebna nova glavna razprava pred okrajnim sodiščem, v to pristojnim.

R.

Iz upravne prakse.

Kdo je dolžan plačati stroške za razkuževalnega (desinfekcijskega) služabnika povodom epidemij?

Povodom epidemije „legar in koze“ v nekaterih občinah P. doline treba je bilo nastaviti desinfekcijskega služabnika, da se stroga izvršitev zdravstveno-policijskih ukazov osigura in daljno razširjanje epidemije zabrani. Stroške, ki so nastali vsled poslovanja nastavljenega služabnika, namreč plačo dotičnega, moral bi trpeti po mnenji c. kr. okrajnega zdravnika zdravstveni zastop, komur je pa vgovarjal načelnik zdravstvenega zastopa, ter zahteval, da se ti — mimogrede omenjeno — ne mali stroški porazdele na prizadete občine.

Okrajno glavarstvo A. je v tem sporu odločilo tako-le:

Po §-u 4. zdravstvenega zakona za Kranjsko z dne 24. aprila 1888, št. 12. dež. zak. je zastopu zdravstvenega okrožja zlasti naloženo, priskrbovati skupne zdravstvene potrebščine okrožja, v kolikor je za take potrebščine po določilih §-ov 3. in 4. zakona z dne 30. aprila 1870, št. 68. drž. zak. skrbeti občinam. Dalje je pa tudi dolžnost zdravstvenega okrožja, pospeševati splošno zdravstvene koristi, poročati o zdravstvenih stvareh oblastvu in predlagati, da se postavi potrebno zdravstveno osobje.

Ker spada po §-u 4. zakona z dne 30. aprila 1870, št. 68. drž. zak. v izročeno področje občine točka a): »izvršitev vseh krajevnih naprav, da se zabranijo nalezljive bolezni in njih razširjanje«,

je jasno, da je glasom zdravstvenega zakona za Kranjsko (§ 4.) prošla ta dolžnost na zastop zdravstvenega okrožja. Posledica temu je torej, da mora zastop zdravstvenega okrožja trpeti vse stroške, ki nastanejo v izvrševanje §-a 4. zgoraj navedenega zakona, torej tudi plačo zdravstvenega osobja (izvzimi zdravnik).

Na podlagi teh razlogov se je torej zdravstveni zastop obsodil, da mora plačati stroške za desinfekcijskega služabnika.

Zoper to razsodbo pritožil se je zdravstveni zastop, trdeč, da ti stroški niso skupni in da zadenejo le posamezne občine.

C. kr. deželna vlada v L. je navedeno razsodbo razveljavila gledé na to, da ima § 4. zakona z dne 24. aprila 1888, št. 12. drž. zak. le v kupne zdravstvene potrebščine zdravstvenega okrožja za predmet, dočim je zmatrati nastavljenje desinfekcijskega služabnika kot krajevna zadeva vsake posamične občine v zmislu §-a 4. zakona z dne 20. aprila 1870, št. 68. drž. zak. in je torej tudi le občina dolžna dotične stroške plačati.

Proti tej višji odredbi se v postavnem roku ni nobena prizadetih občin na višje mesto pritožila ter je postal navedeni odlok pravnoveljavnen.

Dostavek. Ni dvombe, da § 4. navedenega deželnega zdravstvenega zakona v zvezi s §-oma 3. in 4. državnega zdravstvenega zakona z dne 30. aprila 1870, št. 68. drž. zak. gledé ločitve onih zdravstvenih dolžnosti, katere so prošle na zdravstveno okrožje in onih, katere so še ostale pri občinah, bodisi v lastnem, bodisi v izročnem področji, ni po vsem precizno sestavljen, tako, da se da odlok okrajnega glavarstva, kakor tudi deželne vlade vtemeljiti.

A glavni vzrok, čemu to vprašanje razmotrivamo je pa ta, da nameravamo revne in male občine, po epidemijah hudo prizadete, v vsem trgovskem in splošnem prometu ovirane, vsaj varovati neprimerno ogromnih stroškov (v tem slučaju blizo 400 gld.), katerih take občine vtrpeti ne mogo, dočim jih pa zdravstveno okrožje, obsezajoče ves okraj lahko prenaša brez povišanja dokladnega odstotka; kajti pripomniti moramo, da pravilno in precizno desinfekcijo po osebi, v tem poslu popolnoma izvežbani nikakor ne moremo zmatrati, kot samo krajevno (lokalno) zadevo. Dokazano je namreč, da se pri natančni in vestni desinfekciji kužna bolezen omeji na posamezno občino, da se ne razširi po sosednih krajih ali celo po vsem okraji, ter je tako država in zdravstveno okrožje,

obvarovano večjih, sigurno neizogibnih stroškov, ako se takoj pričetkom epidemije v interesu skupnosti takoj skrbi za pravilno razkuževanje.

To se pa pri revščini in deloma tudi pri indolentnosti posameznih občin more uspešno le takrat zgoditi, ako zdravstveni zastop že a priori prevzame stroške, ki nastanejo povodom desinfekcije.

Jasno je konečno, da zabredejo občine po takih neprevidnih stroških popolnoma iz ravnotežja gledé pravilnega finančnega ravnanja v občinskem gospodarstvu in potem eno ali drugo zadevo zaradi pomanjkanja sredstev v nemar puste.

Morda bi ne bilo povsem neumestno, ako bi se merodajni faktorji s tem vprašanjem v prihodnjem zasedanji deželnega zbora bavili in skrbeli, da bi se § 4. navedenega deželnega zakona gledé na določila državnega zakona z dne 30. aprila 1870, št. 68. drž. zak. avtentično interpretoval, oziroma v bolj precizni obliki sestavil.

L.

Književna poročila.

Mjesečnik pravnčkoga društva u Zagrebu ima br. 4. za mesec april t. l. sledečo vsebino: Uredjenje seljačkoga posjeda i regulacija zadružnih odnošaja u kraljevinah Hrvatskoj i Slavoniji te bivšoj vojnoj krajini s obzirom na hrvatsko — ugarsko pravo i urbar Marije Terezije. Napisao Josip Hohač. Nastavak. — Tečaj postupka po vojničkom kaznenom postupniku i misli o reformi istoga. Piše dr. Stjepan Posilović. Svršetak. — Konačna rieč na primjetbe o mojih mislih k reformi stečajnoga reda u nas. Napisao A. Rušnov. — Dokazuju li trgovačke knjige, da je roba predana, naručena i primljena? Napisao dr. Fran Vrbanič. — Pravosudje. A. Gradjansko. B. Kazeno. Iz upravne prakse. — Rješitba kr. financijalnoga upravnoga sudišta. — Poslovanje sudova u kraljevinah Hrvatskoj i Slavoniji. od dr. Kr. Bobinca. — Svaštice. — Književne obznane. — Viestnik.

Osnova stečajnoga zakona. U Zagrebu 1896. Tiskarski zavod „Narodnih novina“.

Le-ta načrt novega konkurznega reda za Hrvatsko sestavil je z ozirom na sklepe konferencije, katera je v to svrhu posvetovala se v pravosodnem oddelku kr. hrvatske vlade, konečno dr. Jos. Mudrovčić, sekretar v imenovanem oddelku. Podlaga načrtu je pglavitno ogrski konkurzni red, zakonski člen XVII.: 1881., naslanja se pa v marsikateri določbi na avstrijski konkurzni zakon z dne 25. decembra 1868. l. in na nemški zakon z dne 10. februarija 1877. l. V načrtu navedeni so torej radi lagljeja prisposodbljanja dotični ši imenovanih zakonov ter se opozarja tudi na sedaj veljavni hrvatski konkurzni red.